

del

Sindicato Musical de Granollers y su Comarca*Granollers, març de 1925*

::

*Director: Carles Domènech**Redacció: Carrer de Josep Umbert, 26 (Orfeó Granollerí)***En començar**

Després del curt temps de silenci forçós, imposat pel desballestament en que trobarem el Sindicat, tornem a fer reparèixer aquest BUTLLETÍ, que si algú —en un excés de lleugeresa— va suposar que, en entrar nosaltres, el suprimiríem, en realitat res ha estat tan lluny del nostre convenciment, perquè hem entès sempre que ell és el nexa, el lligam que posa en relació a tots els socis, i els interessa en els quefers de la vida de la nostra Associació.

En encarregar-nos de la direcció del Sindicat Musical, aquest estava atravesant una forta crisi. Una desconfiança dels socis, nascuda de la manera com procedia la Junta, feia que aquesta es veiés apurada per a fer complir a tothom en el què els correspongués pagar; i si a això hi ajuntem els gastos que reportaven els conflictes plantejats, resulta que ens trobarem amb un dèficit de 153'50 pessetes, amb que es devien 80 pessetes del lloguer de local i amb passa de 600 cupons per a cobrar.

Alhora, estaven plantejats els conflictes existents en una forma, que la majoria dels socis, tenint en compte el seu aspecte moral, factor importantí-

ssim, i sabent com havien nascut, es creien que es podrien solucionar satisfactoriament, tant per part dels individus als quals afectaven, com per la del Sindicat.

A posar fi a aquest estat anàrquic d'indisciplina i de poc amor al Sindicat, vinguérem nosaltres, i amb rectitud i energia, corregint defectes de recaudació i imposant a tots l'obligació que tenien de pagar els tiquets i gravaments i donant de baixa als mals pagadors, hem fet que avui el Sindicat torni a tenir la força necessària per a fer complir, a qui siga precís, els seus deures d'associat.

En quant als conflictes, és de sobres conegut de tots que amb la rivalitat i els odis personals existents entre part dels que formaven la Directiva i els individus eliminats, hauria estat impossible arribar a una solució. I així va quedar demostrat, quan pocs dies després d'haver pres possessió dels càrrecs, vàrem rebre un comunicat de dits senyors, en el qual demanaven saber en quines condicions podrien reingressar en el Sindicat. Això va venir bé, perquè, recollint el què ja estava en la consciència dels que amb interès havien seguit aquests assumptes, després de fet un detingut i

documentat estudi, podessim presentar a la vostra aprovació unes fórmules, inspirades solament en un esperit de justícia, tant devia ésser així, quan vàren merèixer l'aprovació unànim de l'Assemblea celebrada el 30 de desembre de l'any passat. Més, trist és confessar-ho: aquelles fórmules, fetes serenament i sense cap classe de rancúnia personal, no han estat acceptades.

Davant d'això, nosaltres, convençuts d'haver obrat amb bona voluntat i amb ganes d'arreglar aquests conflictes, havem de dir que en la defensa del prestigi i autoritat que deu haver de tenir la nostra Associació hi posarem tota l'energia i tota la força que sia necessari. Per això comptem amb l'apoi del «Sindicat Musical de Catalunya» el qual plenament convençut de la justícia amb que obra l'actual Junta, deixarà de banda passades actuacions, per a anar tots plegats, en bé de tots els músics de Granollers i sa comarca, retornant a la nostra Associació la força, el prestigi i l'autoritat que li són necessaris per al seu sosteniment i progressiu desenrotllament.

AVIS.—Es posa en coneixement de tots els associats, que des del 1.er del mes entrant, el domicili social, que fins avui havia estat al carrer de Josep Umbert (Orfeó Granollerí), serà traslladat al carrer de Sans, 29.

**Aquest número ha estat revisat per
la censura militar**

La darrera Assemblea

Acta número 74

En Granollers, a 30 de diciembre de 1924, en el local salón escuela de La Unión Liberal se celebra Junta General extraordinaria a las 9'30 de la noche, según convocatoria del 21 del mismo mes.

Abierta la sesión por el presidente Carlos Doménech, procédese:

1.º A la lectura del acta anterior, la cual, después de algunas aclaraciones a la misma por parte de los Sres. Tapias Riera (F.) y Janer, es aprobada.

2.º La Presidencia dice que habiéndose recibido una solicitud de reingreso de los exsocios anotados al margen de la convocatoria, la Directiva, después de previo examen, ha concretado su parecer en una memoria, la cual tiene a bien poner a la aprobación de la Asamblea. Acto seguido el secretario lee la solicitud de reingreso, que dice así:

«Los abajo suscritos, en nombre de la orquesta «La Catalana», enterados de las nobles aspiraciones que animan a esta digna Junta Directiva, referente a las arbitrariedades cometidas por unos individuos que, aplicando el reglamento a su antojo y sin previo acuerdo de la general, como es de justicia para los casos graves y delicados, nos eliminaron del Sindicato para así poder ejecutar planes diabólicos y al mismo tiempo satisfacer venganzas personales por no conformarnos ni doblarnos a unas exigencias que eran producto tan solo de un audaz que se aprovechaba de las circunstancias y de los cargos que de buena fe le confiaron, tenemos a bien exponer a esta directiva lo siguiente:

«Que teniendo vehementes deseos de formar parte de este Sindicato y

aprovechando que los causantes de nuestra eliminación, han sido duramente censurados y destituidos de la directiva, rogamos encarecidamente se nos indique en qué forma o manera podríamos efectuar el ingreso, para zanjar de una vez el enojoso conflicto que tan fatales consecuencias ha tenido para los intereses del Sindicato».

Viva V. muchos años.

Granollers, 19 de Noviembre de 1924

Daniel Roderas *Melchor Mayol*
E. Bataller *Pedro Llach*
Francisco Salvadó *Mariano Bataller*

Antonio Brugués

Sr Presidente del Sindicato Musical de Granollers y su Comarca.»

El señor Tapias pide una copia del mismo. Le contesta la Presidencia que se le atenderá.

Léese a continuación la siguiente Memoria:

Memòria

Consocis, era necessari celebrar aquesta reunió perquè amb bona fe i bona voluntat mirem de posar terme als conflictes que, nascuts d'unes raons internes dintre d'una orquestra de la localitat, tan tarrabastall han portat al Sindicat, que alhora que han estat merma del prestigi i autoritat que deu haver de tenir sempre una Junta perquè tot associat en rebre una indicació de la mateixa, cregui, i fassi que el Sindicat, en ésser temut, siga l'arma de defensa de tots els músics de Granollers i sa comarca. Tanta desorganització i gasto han produït que, molt fàcilment si no hagués estat el capital que, per a la Caixa de Pensions, té el Sindicat dipositat en la Caixa d'Estalvis d'aquesta ciutat, a hores d'ara el Sindicat no existiria.

Per això els que estem encarregats de la penosa tasca de portar la direcció del Sindicat, lloc en el qual ens hi ha portat, per sobre de tot, l'amor que sentim envers l'obra creada amb l'esforç i voluntat de tots plegats i que mans incompetents, estaven a punt de tirar per terra, en tenir la plena convicció de que les coses han arribat a tal extrem, i potser perquè un dels que més interès tenia en totes aquestes qüestions, es dona el cas de que ocupava la presidència, creiem que poden tenir una solució que, quan menys, retorni el prestigi que deu haver de tenir tota cosa feta a base de la disciplina.

Per això nosaltres, que podíem solucionar aquests conflictes en concell de Junta Directiva, per a la qual cosa teníem la opinió manifestada unànimament en tres assemblees consecutives, no ho hem volgut fer, entenent, i tant-debó la nostra conducta sigui imitada successivament, que sempre que es produïxin conflictes que pel seu caràcter aixequin un seguit de discussions i apassionaments, han d'ésser la totalitat d'associats reunits en Assemblea els que després d'haver sentit els arguments en prò i en contra, donin el fallo definitiu.

Per no haver seguit aquesta conducta, la Junta anterior es va trobar amb aquella situació insostenible de desprestigi i falta d'autoritat, que va fer que, no trobant l'apoi degut en un Sindicat federat i important com és el «Sindicat Musical de Catalunya», unit amb l'actitud adoptada per molts associats que, no conformes amb la manera de procedir de la Junta, en lloc de retirar l'amistat a uns músics que quedaven eliminats, succeïa tot el contrari i era la Junta a la qual es mirava de cua d'ull, i, en canvi, es continuava amb la mateixa amistat amb

(Segueix a la plana 9)

Estat de la Caixa Social en 6 novembre de 1924 en prendre possessió la nova Junta

Estat de Caixa

Ingressos	Ptes.	1,498'40
Gastos	»	1,651'90
Dèficit	Ptes	153'50

Ingressos

Caixa Social

Mes de desembre

Suma anterior	Ptes.	1,498'40
Dia 3 Aureli Font, per un bloc de contractes (951-960)	»	1'00
Dia 31 Per 374 cupons a 1'10	»	411'40
Total	Ptes.	1,910'80

Resum a fi d'any

Ingressat	Ptes.	1,910'80
Pagat	»	1,951'40
Dèficit	Ptes	40'60

Gastos

Caixa Social

Mes de desembre

Suma anterior	Ptes.	1,651'90
Dia 18 Al senyor Comas de Sant Celoni, per a dos viatges i gastos	»	14'50
Dia 19 Al senyor Aureli Font, per gastos d'un viatge a Calella i Canet de Mar	»	29'10
Dia 20 100 pòlices a 0'10 una	»	10'00
Dia 21 Objectes d'escriptori	»	1'20
Dia 23 Quota de la Federació de Sindicats Musicals de Catalunya corresponent al 4 ^o trimestre de 1924	»	40'00
Dia 31 Correspondència del mes Segón semestre de l'estatge social.	»	11'25
A J. Fatjó, per la llimpieça de l'estatge (novembre i desembre).	»	10'00
Antoni Bach, honoraris novembre i desembre	»	30'00
Delegació Cardedeu.	»	3'00
» Caldes Sant Feliu	»	16'50
» Mollet Martorellas	»	8'35
» Sant Celoni	»	5'60
Total	Ptes.	1,951'40

Existència en la Caixa de Pensions en 6 novembre de 1924 en prendre possessió la nova Junta

Estat de Caixa

Import total Ptes. 6,150'20

Ingressos

Caixa Pensions

Novembre i Desembre

Novembre

Suma anterior Ptes. 6,150'20

Per les contractes arxivades durant el mes de novembre » 73'30

Desembre

374 cupons a 0'15 . . . » 93'50

Per tiquets » 2'00

Contractes arxivades durant el desembre . . . » 316'45

Total. . . . Ptes. 6,635'45

Cupons

pendents de pagament

Santa Coloma 89 cupons

Canet de Mar 63 »

Calella 108 »

Granollers. . . . 30 »

Caldes i Sant Feliu . . 43 »

Mollet 29 »

Sant Celoni 71 »

La Garriga 10 »

Malgrat 31 »

Montcada 3 »

Vilanova de La Roca . . 11 »

Llissà de Munt. . . . 22 »

Parets 7 »

Montmeló 34 »

Total. . . . 551 cupons

Incobrables

Per haver estat donats de baixa els seus deutors: 457

Pendants de pagament: 94

Existència en Caixa en 31 de desembre

Ptes. 6,635'45

(Continuació de la plana 3)

els músics declarats en rebel·lia. D'aquí va venir que, per a aclarir les coses, es va veure obligada a presentar la dimissió en un manifest convocàtoria que va donar lloc a aquella reunió a la qual hi assistiren representants d'altres Sindicats federats i en la qual, després de llarga discussió, s'els va acceptar la dimissió presentada.

Doncs bé; nosaltres, recollint l'esperit demostrat en les Assemblees últimament celebrades, en les quals d'una manera clara i categòrica es va demostrar la disconformitat amb la forma com aquella Junta portava el curs dels conflictes existents, venim a proposar-vos unes solucions que, si bé per alguns potser no seran considerades prou reglamentàries, al menys, retornaran la pau al Sindicat i posaran fi als conflictes, alentorn dels quals s'ha produït aquesta campanya d'odi, ràbia i venjança.

Per lo tant, les fórmules per a solucionar el «Cas Salvadó», el conflicte amb la societat «La Alhambra» i perquè puguin reingressar els exsocs Salvadó, Bataller (M. i E.) Brugués, Mayol, Llach, Roderas i Banchs, que aquesta Junta té a bé proposar-vos per a la seva aprovació, són:

Per al «Cas Salvadó», acatar el fallo del Concell Federatiu de la «Federación de Sindicatos Musicales de Cataluña», segons document llegit en Assemblea, però que no està arxivat, en el qual es considera que el Sr Salvadó no va faltar, en anar a tocar amb uns músics que, si be no estaven associats, tampoc existia en la seva comarca el Sindicat. Per lo tant, deixa sens efecte l'aplicació de l'article 55.

Per al conflicte existent amb la societat «La Alhambra», com sia que aquesta Junta té la paraula d'honor del President

de dita entitat d'entregar-nos les pessetes que deuen a l'orquestra «La Catalana» perquè siguin repartides equitativament entre els professors que en aquell temps formaven dita orquestra, donar per acabat el conflicte.

En quant a la fórmula per a poder reingressar els exsocs abans anomenats, és la següent:

Considerant que els odis personals existents entre dits senyors i l'anterior President, nascuts arrel d'unes disputes i desavinences en el sí del conjunt «La Catalana», poden haver estat causa de la seva expulsió, i entenent que l'actitud adoptada per aquests senyors en no acatar les ordres de la Directiva i no demanar una reunió general, com els permetien els nostres Estatuts, per a poder discutir si era justa la seva expulsió, és mereixedora d'un correctiu, perquè d'una vegada quedin resoltos aquests conflictes, que tant han entorpit la marxa del Sindicat, i per a no avivar més els odis que els mateixos han produït, proposem que sien admesos com a socis, mitjansant el pagament dels cupons dels mesos transcorreguts i dels tiquets i gravaments corresponents al treball efectuat per ells durant el temps que han quedat fora del Sindicat.

Pregunta la Presidencia a la Asamblea si están conformes con lo que en la misma se propone.

Los señores Janer y Tapias dicen que mientras aquellos señores ingresen individualmente, no tienen nada que objetar; pues si cuando ellos fueron Junta, aquellos señores hubiesen pedido el reingreso, con los brazos abiertos los hubieran recibido.

El señor J. Sitjá muestra su disconformidad en que sea entregado al señor Tapias el certificado de la solicitud de rein-

greso, pues esto, a más de servirle de arma para sus conveniencias, entiende que puede ocasionar alguna responsabilidad al Sindicato.

Le contesta el secretario, que debe desechar todo temor, pues concretándose a hacer una copia fiel del mismo y procurando tenerlo bien guardado, si alguna responsabilidad hubiera, esta sería para los firmantes de dicha solicitud.

Después de breve discusión, en la cual intervienen varios señores, se acuerda entregar al señor Tapias dicho certificado, con el voto en contra del señor J Sitjá.

La Presidencia vuelve a preguntar si todos están conformes con las fórmulas que, para solucionar los conflictos existentes, se proponen en la Memoria anteriormente leída. Por unanimidad así se acuerda.

3.º Se pone a discusión la actuación de los señores Tapias y Janer en el desempeño de sus cargos de director y redactor del BOLETÍN que edita el Sindicato.

La Presidencia explica que ha sido tan desafortunada la labor hecha por estos señores en la confección del BOLETÍN, que en vez de ser el portavoz de los intereses del Sindicato, en lo que lo convirtieron fué en un papelucho desde el cual hicieron una campaña personal y calumniosa para la actual Junta Directiva

Pregunta a dichos señores por qué motivo y con qué pruebas insertaron en el mismo el comentario de que, por parte de los componentes de la actual Junta, había quien quería serlo para no pagar, pues si ellos tienen la certeza de que alguno de los individuos de la Directiva, en una forma u otra ha dejado de pagar lo que le corresponde, allí delante de la general «como lo hacen los hombres», concreten su acusación o calumnia. Pero sí, que él debe advertir a los asociados que los que más obligación tenían,

por su crítica desde el BOLETÍN, de hacer efectivas las cantidades correspondientes a los gravámenes, eran los que en el momento actual, aún no las habían satisfecho.

El señor Janer dice que cuando escribió aquello, nunca pudo pensar que la orquesta de la cual forma parte no había pagado.

El señor Comas, dirigiéndose a los señores Tapias y Janer, les dice que faltaron a toda delicadeza al aludirle en la forma que lo hicieron, pues él obrando con toda buena fe, llevó la representación de la orquesta «La Lira» y del terceto «Armònic Celoni» englobado, basándose en que el artículo 7.º del reglamento no especifica bien si cada conjunto nombrará un delegado o si uno sólo podrá llevar la representación de los diferentes conjuntos de una localidad, y después en el precedente de que en la anterior renovación de Junta, el señor Tapias le entregó un documento para que lo firmaran englobados todos los socios de San Celoni, en el cual se daba la delegación a dicho señor. Además, dice que si falta hubo, ésta fué de la Directiva, que, como encargada de hacer cumplir los Estatutos, no le observaron que la delegación no estaba bien, pues él, aunque hubiese dependido de la delegación que llevaba el ganar la elección, a la más pequeña observación, la hubiera retirado, porque si aceptó ir en candidatura, fué ante la insistencia de asociados de Granollers y San Celoni que le requirieron para que prestase su apoyo para normalizar la vida del Sindicato; y que el día que no pertenezca a la Junta, volverá a su vida habitual de San Celoni, sin ambiciones y con la conciencia satisfecha de haber cumplido su obligación, pues nunca irá de pueblo en pueblo a la cerca de votos, como hizo el señor Tapias, para continuar en la Junta;

lo que demostra, con las obligaciones y sacrificios que impone el ocupar un cargo de la Directiva, que lo tenía para un beneficio particular, o. suponiendo incapacitados a los demás asociados, creía que, sin ellos, había de naufragar el Sindicato.

El señor Tapias dice que encuentra muy lógico que un hombre conteste a un ataque con otro ataque, pero que el documento que entregó al señor Comas detallaba el nombre de los conjuntos. Por lo demás, todo lo que la Junta pudiera considerar calumnioso, lo da por retirado.

El señor Janer, igual que el señor Tapias, da por retirado todo lo que la Directiva considere calumnioso, pero sosteniendo su criterio referente al art 7.º

3.º El secretario pone en conocimiento de la General la nueva fórmula que para el cobro de tiquets ha acordado la Directiva, que empieza a regir desde 1.º de Año nuevo.

Después de unas observaciones de los señores Tapias y Janer, que son contestadas por el Secretario, queda aceptada.

Y, no habiendo otros asuntos a tratar, la Presidencia levanta la sesión a las 12 de la noche, de lo que damos fe con la presente acta los firmantes.

El Presidente

Carlos Doménech

El Secretario

Federico Riera

Altes i Baixes

ALTES

Novembre de 1924: Joan Vilà Ferrer, Ramón Font i Bartomeu Marqués. *Desembre.* Eudald Malé, Manuel de los Santos, Jaume Cunill, Miquel Masat. *Gener de 1925:* Emili Cot, Fèlix Bravo, tots dos residents a Granollers: Alfred Casabayó, de Caldes, i Joan Vila, de Sant Feliu

BAIXES

Francisco Torras i Ricard Vendrell, de Montmeló; Josep Rocarias, de Llíssà de Munt; Enric Guilera, Jeroni Vilallonga, Josep Comas, Joan Buldrus i Josep Calzada, de Sant Celoni; Anicet Casals, Salvador Vives, Agustí Chinchilla, Alfons Dotras, Miquel Banchs, Lluís Josep

Castellà, Joan Xiberta, de Canet de Mar; Narcís Estany, Joaquim Subirà, Josep Estany, Jordi Buset, Eduard Coll, Josep M.ª i Lluís Tarridas, Martí Burgarolas, Martí Deprims, Genís Torrent, Josep Barceló i Josep Subirà, de Callella; Juli Matamala, Josep Vicens i Josep Vicens Momans, de Malgrat; Marià Font, Josep Masjuan, Josep Arimón i Josep Tarragó, de Mollet; Antoni Corderas, de Sant Feliu; Constantí Fernández i Eduard Surribas de Caldes. Tots ells tenen pendent de pagament varies mensualitats. Joan Rius, de Canet de Mar; per sa voluntat, i Joan Suni, de Mollet, per estar en el servei militar.

Obituari

En la plenitud de la vida, puix que sols comptava quaranta cinc anys, ha devallat a la tomba aquest consoci nostre, professor de flauta de l'orquestra «Vilaró» i verdader entusiasta i defensor del Sindicat Musical, que durant dos anys ha exercit amb zel i bona voluntat, el càrrec de vicepresident en la nostra Associació. Els seus innumbrables amics rendiren el tribut póstum de la seva amistat en l'acte del enterrament, efectuat el dimarts, dia 17 del passat febrer.

Pel seu caràcter franc i alegre, era generalment apreciat de tots quants el coneixíem. Nosaltres n'admiravem d'ell, el seu humor i la seva devoció per totes les festes granollerines més típiques, i pels costums més tradicionals, que poc a poc la vida moderna va estufant.

La mort l'ha sobtat justament quan gosava el plaer de la família; quan veia excel·lir el seu fill en la carrera musical que li havia donat.

Reposi en pau l'amic i rebí la seva família, particularment el seu fill l'expressió del nostre més sincer condol.

El 7 del passat gener, morí, després de breu i malaltia, la senyora Margenat, mare del nostre amic Antoni Bach, professor de contrabaix del «Quintet Imperial», al qual així com a sa família, trametem el testimoni del nostre pesar.

Impremta Garrell : Clavé, 25 : Telèf. 117